

הסבר על הקידות

הקטע לקוח מתוך

קורס ACI מס' 9: חיי המוסר

שיעור 1, חלק א'

ערב טוב.

אנחנו פותחים את השיעורים שלנו בקידות, ולא להא לה מכם שחדשים זה בטח נראה לכם קצת מוזר ושוונה, או במשך הזמן מתרגלים. וכל אחד שהוא בא מהמערב, בין יהודי, בין נוצרי, זה זר לתרבות שלנו. אנחנו צריכים להתרגל קצת ובעיקר מה שבדרך כלל מגן בראש, זה לא להשתחוות לפסל ומסכה, ואמנם יש לנו כאן פסלים ותמונות ואנחנו משתחוים לכיוון הזה וקדים לכיוון הזה, אבל

אנחנו לא קדים לפסל ולתמונה.
אנחנו קדים למה שהדברים האלה מייצגים בשבילנו.

בדיוק כמו כשאדם מנשק את המזוזה, הוא לא מנשק את החפץ שדפוק עם מסמרים לדלת, אלא את הרעיון שהיא מייצגת בשבילו. זה מה שיקר ללבנו, והנשיקה היא אקט סמלי שמעמיק את הקשר הרוחני, המנטאלי שלו עם הדברים האלה.

אותו הדבר כאן; זה אקט פיזי כמו שהנשיקה היא אקט פיזי, שבא לחזק אצלנו ולהעמיק אצלנו את הזיקה לדברים שהבודהה והמורים וכל הדברים שפה על השולחן מייצגים בשבילנו, ושזה בעצם החמלה והחוכמה שאנחנו רוצים לפתח בלבנו.

מכיוון שהחיים שלנו כל כך מלאים בסבל ומלחמות ומחלות ומה לא, שמקורם לפי התורה שלנו בכורות, באי הבנה שלנו, אנחנו רוצים לעשות כל דבר אפשרי כדי לחזק בלבנו את הזרעים, שכשאלו ינבטו, יהיה לנו את התבונה ואת החוכמה והחמלה והיכולת ליצור עולם שאין בו סבל. להיות בעולם שאין בו סבל. ואנחנו צריכים כל פסיק אפשרי, כי יש הרבה עבודה לעשות. אז אנחנו אומרים שאנחנו עושים את זה בגוף, ואנחנו עושים את זה כדיבור ואנחנו עושים את זה במחשבה, שזה שלושת דרכי הביטוי שלנו; גוף, דיבור ומחשבה.

אז הקידות, זה הדרך של הגוף לעשות את זה, והיא מאוד חזקה, כי זה יוצר התניות במיינד שלנו. כל פעם שאנחנו קדים, אנחנו מחזקים עוד טיפ טיפה את דרך החוכמה הזאת שהבודהה מייצג. אנחנו קדים לתכונות הנשגבות שהבודהה מייצג בשבילנו ושאותם אנחנו רוצים לממש בלבנו.

ככה זה [הקידות אל] הבודהה, ככה זה התפילות שעוד מעט נגיד, וככה זה המחשבה שמלווה את כל הדברים האלה, וזה העיקר. העיקר, זה המחשבה שמלווה את כל הדברים האלה וההתכוונות. אז זו התיאוריה בקיצור.